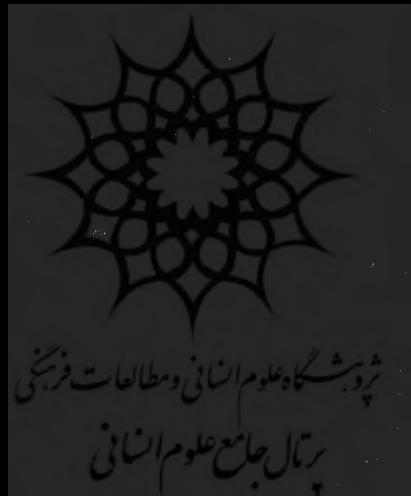


بهمت رویین معلم بچه‌ها، خو دانشیاد!

پرورش کودکان در سالهای
قبل از مدرسه



شما باشد

کودکان بسیاری هستند که حروفهای معلم را نمی‌فهمند یعنی کلمات زبان مادری خود را متأسفانه آنقدر نمیدانند که معنای حرف معلم خود را درک کنند و در تبیجه از درس او چیزی سردرنمی‌آورند، در حقیقت نخستین شرط یادگیری طفول دانستن زبان مادری باندازه کافی است، هر قدر اطفال بیشتر حرف بزند و از بزرگترهای خود زیادتر سئوال کنند، کلمات زیادتری از زبان را فرامی‌گیرند و بهمان نسبت دروس خود را در مدرسه آسانتر می‌فهمند . و ضمناً نکته‌ای که پدران و مادران و کلیه خویشان باید بدانند اینست که هیچگاه با بچه‌ها نباید باصطلاح بالوجه بچگی و کودکانه صحبت کنند بلکه باید با آنها کاملاً بزبان عادی که با دیگران حرف میزند مکالمه کنند ، از این نوع مکالمات کودکان می‌توانند کلامات زیادی را از زبان بیاموزند.

عادت کنید که هر روزه برای کودک خود چند سطر از اخبار بازمه و خنده‌دار روزنامه‌هارا بخوانید اینکار حس کنچکاوی و پرس و جو را در کودکان بیدار می‌کند ، بچه‌ها را وادار کنید هر روزه چند بار با قوام و خویشان تلفن کنند ، این گفتگوهای تلفنی میزان هوش و درک اطفال را بالا میبرد – کلامات مختلفی را که یکنوع تلفظ می‌شوند و معانی مختلف دارند مانند شیر (خوارکی) و شیر (حیوان درنده) را برای بچه‌ها تکرار کنید و آنها را با این کلمات آشنا کنید .

غیر از کلمات، برای بچه‌ها، رنگ‌ها و شکل اشیاء نیز اهمیت دارند آنها قبل از آنکه بمدرسه بروند باید رنگ‌های مختلف را بشناسند و از یکدیگر تشخیص دهند ، شناختن رنگ‌ها مخصوصاً از نظر چراغها و تابلوهای راهنمائی و رانندگی اهمیت بسیار زیاد دارد ، هرساله هزاران کودک براثر حوادث رانندگی جان خود را ازدست میدهند این کودکان آنهایی هستند که متأسفانه قبل از مدرسه

رفقن به مقررات راهنمائی و رانندگی آشنا کی پیدا نکردم اند ورنگ چرا غایب راهنمائی و تابلوهارا نمی دانند و بهمینجهت غالباً وقتی چرا غیرمزاس است از عرض خیا بان میخواهند بگذرند وحوادث ناگواری را بوجود میآورند .

یك کودک قبل از آنکه بمدرسه برود خیلی چیز هاست که باید یادگیرد و وظیفه تعلیم اورا هم پدر و مادر بعهده دارند .

این نکات مهمی است که اطفال قبل از رفقن بمدرسه باید خوب بدانند و بتوانند انجام دهند :

* بجههها باید بتوانند بتهائی دست و صور تسان را بشویند و آنرا خشک کنند .

* آنها باید خودشان بتوانند به توالت بروند و در این مورد احتیاج به کمک نداشته باشند .

* باید بتوانند تکمههای لباس های خود را بسته و باز کنند و بهمین ترتیب بند کفش خود را باز کرده و به بندند .

* بایستی با فاشق و کارد و چنگال بتوانند غذا بخورند .

* باید تا حدودی با نقاشی کردن ورنگ آمیزی اشکال، آشنایی داشته باشند .

* باید تا اندازه ای شمارش را بدل باشند و مقدار کمی از اشیاء را بتوانند بشمارند .

* باید وقتی با آنها صحبت می کنند عادت کرده باشند که تمر کر حواس و فکر داشته باشند و به چیز دیگری جزء صحبت متکلم توجه نکنند .

* باید بتوانند تا حدود ۴۵ دقیقه آرام روی صندلی بشینند و برای اینکار بایستی قبل از آنها تمرين کرد زیرا در غیر اینصورت در همان جلسه اول از کلاس فراری خواهد شد .

* باید آنقدر پشتکار داشته باشند که بتوانند یك کار و وظیفه ای را تا آخر بانجام برسانند .

- * باید بوسیله سمعی و بصری اشیاء را از یکدیگر تشخیص داده ورنگ را بشناسند .
- * باید راست و چپ ، عقب و جلو ، بالا و پائین ، داخل و خارج را شناخته و از یکدیگر تشخیص دهند .

اما نکته مهمی را که باید تذکر داد این است که این نکات و موارد را فقط در یک مدت کوتاه و مثلا همان هفته آخری که طفل به مدرسه باید برود و دنی توان با او آموخت ، اینکار احتیاج به زمان دارد و از همان موقعی که طفل زبان بازمیکنند باید شروع شود . اگر کودک شما استعداد فرا گرفتن قسمتی از تعلیمات شما را نداشت ناراحت فشود ، کودک ممکن است در یك قسمت بی استعداد باشد ولی در سایر جهات دارای استعداد خواهد بود . اما اگر واقعاً کودک بیشتر تعلیمات شما را درک نکرد در آن صورت بهتر است که به یك پزشک روان شناس و متخصص مراجعه فرماید .

اینک برای آنکه شما بدانید که کودکان در هر سن معمولاً چه کارهایی را باید بتوانند نیامدند و در حقیقت فرزند شما طبیعی است یا باید او را نزد پزشک ببری در این مورد مختصراً درزیزی کنیم :

کارهای کودکان سه ساله

بعجههای سه ساله می توانند بامهره ، پل یا خانه های تاسه طبقه درست کنند ، کاغذهای را می کشند یعنی یک شکل گرد و دایره ای بعنوان سر و دو تا خط زیر آن بعنوان پا ، غالب رنگ های را از یکدیگر تشخیص داده و می شناسند ، باقیچی های کوچک کاغذهای را قیچی می کنند ، بتدریج معنی و مفهوم اشیاء اطراف و محیط خود را درک می کنند ، با اشیاء خانگی و موارد استعمال آنها آشنا می شوند ، با فاشق بخوبی غذا می خورند ، هر وقت احتیاج به

می‌کشند، تامدت ۲۰ دقیقه می‌توانند بکارهای مخصوصی خود را سرگرم کنند. و طرز کار بعضی وسائل خانگی از قبیل زنگ اخبار، تلفن، گاز و اجاق برقی را میدانند. راجع به رکاری که با آنها مراجعت می‌کنند توضیح می‌خواهند و مایلند که اول خودشان لزوم انجام آن کار را تشخیص دهند. در موردی اشیاء اطراف خود زیاد صحبت می‌کنند.

کارگوکان شش ساله

کودکان شش ساله به بازیهای دست‌جمعی از قبیل فوتیال، هندبال، دزد و پلیس و غیره علاقه دارند با کودکان دیگر دوستی و صمیمه‌یت پیدا می‌کنند، اگرچه به تنهایی می‌توانند راجع بکاری نقشه کشیده و اجر اکنند ولی خیلی دوست دارند که بزرگترها آنها را در اینکار راهنمائی کرده و بتوانند با معاشرت بزرگسالان یک کاری را انجام دهند، نام و نام خانوادگی خود را بوضوح و بطور کامل می‌گویند، به ساعت و ترموتر نگاه کرده و طرز استفاده آنها را فرا می‌گیرند، تعداد ۳۰ و یا ۵۰ را ممکن است بتوانند بشمارند، با نقاشی‌های که می‌کنند نشان میدهند که زیادتر بجزئیات اشیاء و اشخاص اطراف خود دقت می‌کنند، مثلاً در تصاویر انسان کلاه، عینک، مو، لباس و حتی در پارهای از موارد تکمیل‌های لباس اورا می‌کشند، با عوامل طبیعی مانند آفتاب، باران روز، شب، گرما، سرما و هناب، جوانی، پیری، چاقی و لاغری و جزئیات آنها آشنائی پیدا کرده و معنای آنها را می‌فهمند.

کودکان اگر قبل از رفتن به مدرسه اسباب بازی و اشیاء متعلق به خود را بدیگران ندهند این یک امر طبیعی است ولی باید با آنها آموخت که اگر چیزهای متعلق به خود را بادیگران تقسیم کنند و با آنها شریک شوند اینکار عیوبی نخواهد داشت و محبو بیت آنها را زیادتر می‌کند. کودکانی که در این سنین اشیائی را میدزندند، اینکار را فقط برای این انجام میدهند که

توالت داشته باشند می‌گویند و قبل اخیر میدهند.

کارهای کودکان چهار ساله

بچه چهار ساله با مهره می‌تواند دروازه و خانه درست کند، یاد می‌گیرد که بجهه‌ها چگونه بوجود می‌آیند و پسر و دختر چه فرقی باهم دارند، شکل یک انسان را با سر و دست و پیامی کشد، صورت خود را می‌شوید و خشک می‌کند، خوش می‌اید که با کودکان دیگر همبازی گردد و از تنهایی ناراحت می‌شود. کم کم یاد می‌گیرد که درست حرف بزند، در خارج از خانه سعی می‌کند که راه خود را بشناسد و پیدا کند، راههای کوتاه را مستقلاً میرود و هر راهی می‌کند از عرض یک کوچه باریک و خلوت می‌تواند بگذرد، خوش می‌اید اشیاء و اجسام را به قطعاتی می‌جزرا از یکدیگر تقسیم کرده و دوباره آنها را منصل کند، باسانی ادای افراد مختلف، پدر، مادر، دکتر، فروشنده، گاو باز و راننده را در می‌آورد، باسانی توپ را بطری مقابله پرتاب کرده و اتمبله‌های کوچک و اسباب بازی را به جهت و سوئی که بخواهد بادست میراند، از قصه حیوانات خوش می‌اید و لی ترجیح می‌دهد که قصه‌های راجع بافراد و یا بچه‌های دیگر برای او بگویند.

کارهای کودکان پنجم ساله

کودک پنجم ساله دست چپ و راست خود را تشخیص میدهد، یادمی گیرد با کارد و چنگال غذا بخورد، بدون کمک دیگران می‌تواند لباس و کفش پوشید و با آنها را در پیاورد، ده سکه را می‌تواند بشمارد و آنها را رویهم حساب کند، مرتب سؤال می‌کند که معنی کلامات چیست؟ او زیاد سؤال می‌کند و کنچکاً است و همه چیز را می‌خواهد بفهمد و بهترین موقع است که بتمام سؤالات او جواب دهدید و او را در مشکلاتی راهنمائی کنید، بچه‌های پنجم ساله در نقاشی‌های خود از انسان برای سر او چشم و ابرو و دهان و گوش و گاهی اوقات گردن هم

قبل از آنها درباره فیلم صحبت کنید و بگویند که بعضی از صحنه‌های آن حقیقت ندارد.

«رابرت یانگ»، «دانشمندمعرف و کارشناس

سائل آینده درمورد تریت و پروژه نظرات جالبی را در کتاب خود بنام (زمان پیش از مدرسه) عرضه می‌کند وی در آن کتاب میگوید:

«کودکان را باید برای مقابله و روپرداختن با مشکل‌هایی که مرتبک خواهند شد آماده کرد، در اجتماع امر و زما خیلی‌ها عقیده دارند که اشتیاه بسیار بداست و باید قبل از کار کرد که اشتیاه اصولاً پیش نماید، و حال آنکه اشتیاه در حقیقت لازمه زندگی انسان است و تاکسی اشتیاه نکند راه صحیح زندگی را نمی‌یابد، کسانی که بکبار دچار اشتیاه می‌شوندو بعد راه صحیح را تشخیص میدهند بمراتب بهتر از آنهاست هستند که باراهنگی دیگر اندازه صحیح را انتخاب کرده‌اند.»

توصیه مهمی که در پیان این مقاله باید پیداران و مادران بگذارند اینست که در سال قبل از مدرسه تا

می‌توانید با کودکان خود کار کرده و وقت صرف آنها نمایید، لازم نیست با آنها الفباء و نوشتن و خواندن را باد بدھید نه، این کار شمانیست و کار مدرس است، با آنها چیزهایی را که باید بدانند بگذارید بدھید، معنای بالا، پائین، راست و چپ و سایر چیزهایی را که قبل از گفتگو با آنها بیاموزید. به چه‌ها غذاهای ویتمانی و پر تئین دار بدھید، با آنها بگردش در هوای آزاد بروید، بگذارید که ورزش‌های مختلف و مخصوصاً شنا کنند.

به چه‌های را عادت دهید که متکی بخودشان باشند و بتوانند خود را اداره کنند و هر گز فراموش نکنند که بهترین تعلیم دهنده به چه‌ها خودشمامی توانید باشید نه مدرسه.

اشیاء متعلق بخود را زیادتر کنند و در حقیقت دوست دارند هر قدر ممکن است متعلقات خود را توسعه دهند.

نکته مهمی را که پدران و مادران باید با آن توجه کنند اینست که درس سالگی اسباب بازی‌های را برای بچه‌ها خریداری کنند که برای بازی‌های دستی جمعی آنها مناسب و مفید باشد – برای آنکه کودکان خود را جتمعی بازی‌آورید گاهی از اوقات بچه‌های همسایه را دعوت کنید و خانه شما باید نیز تا بچه‌ها باهم بازی و معاشرت کنند و قبل از آنکه بچه‌های دیگر بمنزل شما باید ینداز کودک خود پرسید کدام اسباب بازی خود را خیلی دوست دارد و آن اسباب بازی را بردارید و گذارید تا وقتی بچه‌های دیگر آمدند و خواستند با اسباب بازی‌ها دست بزنند که شما بخاطر اسباب بازی که دوست دارد سر و صدا و دعوا را نمی‌دانند و با بچه‌ها قهر و نزاع نکند، اینکار بکودک شما درس زندگی می‌آموزد و باومی فهماند که در اجتماع باید بادیگران سر سازش داشت.

در سن شش سالگی بطور یکه روان شناسان عقیده دارند مرحلاً تکامل فکری کودک شروع می‌شود، هر قدر کودکی بیشتر سوال کند و جواب زیادتری بشنود فهم واستعدادش بالاتر میرود، در این سن کودکان علاقه زیادی بدانستهای خیالی مانند تارزان، روینسون و ماجراهای جادوگران وغیره دارند و گاهی اوقات وقتی این داستانها راشنیدند گرفتار ترس و حشت هم می‌شوند و شبهه مخصوصاً در اطاف خواب خود با قهرمانان داستانهایی که شنیده‌اند دست بگریبان می‌شوند، شما باید در این موارد کاملاً ذهن آنها را روشن کنید و حقایق را با آنها بفهمانید، هیچگاه پس از تماشای یک فیلم تلویزیونی نگذارید که بچه‌ها مستقیماً بروند و بخوابند